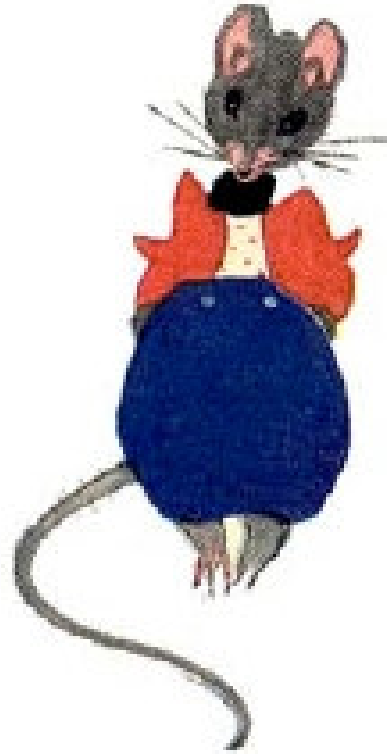

ג'וני העכבר

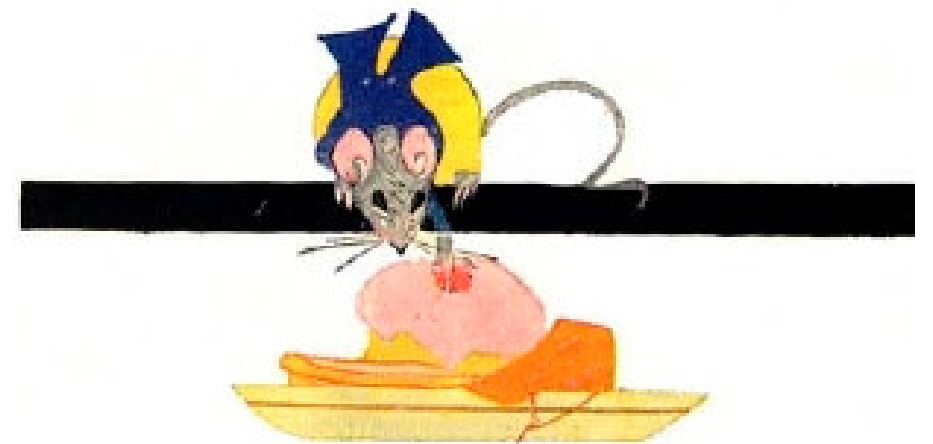

כתבה אליסבת גורדון
ציורים מגינל וו. אינרייט

קצת מזון במקום בו העכברים יכלו למצוא אותו. לכן היא שמה תמיד קצת לחם וגבינה לרגלי המדרגות, מחוץ לדלת המטבח, ושם אבא עכבר יכול היה למצוא אותם. משפחת העכברים אהבה לשבת בחלון של עליית הגג של הבית הגדול ולהסתכל על אנשים שעברו בדרך. זה שעשע אותם מאוד. אבל יום אחד הצטערו לראות שהטבחית בעלת הלב הטוב עוזבת וטבחית אחרת באה

בעליית הגג של הבית הגדול חיה משפחת עכברים אפורים. היו שם סבא וסבתא עכברים, אבא עכבר ואמא עכברה והיתר עכברונים קטנים וביניהם ג'וני הבכור. הם חיו הנוחות ובאושר ומעולם לא היו רעבים כי לטבחית במטבח היה לב טוב ואמרה תמיד שהעכברים יכולים להיות רעבים כמו כל אחד אחר, והיא לא רוצה שהם היעזרו במה שמאוחסן במזווה וחוף מזה היא העדיפה עכברים על חתולים. והיא החליטה להשאיר

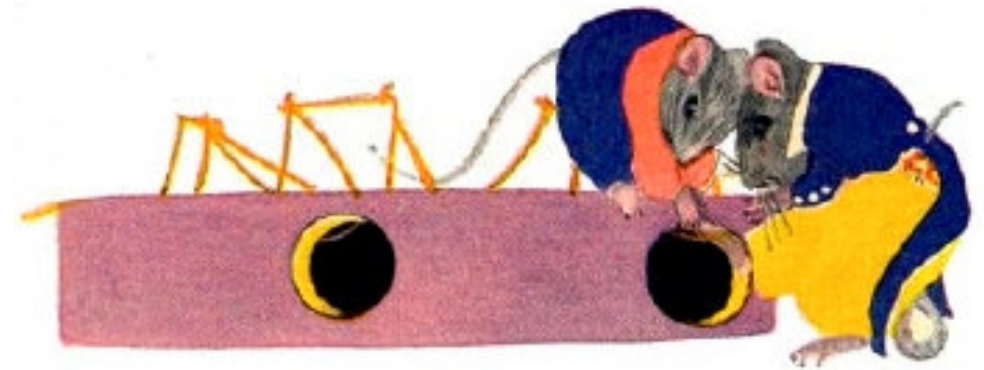
מחתול? כבר ראינו כאן חתולים."
כשהבית היה כבר שקט לגמרי באותו הלילה
אמא אבא עכבר "ג'וני, בוא ונביא אוכל
למשפחתנו. הגיע זמן ארוחת הערב."
"תשמרו מפני החתול!" אמרה אמא עכברה
כשהם ירדו במדרגות, והם הבטיחו זאת. אך

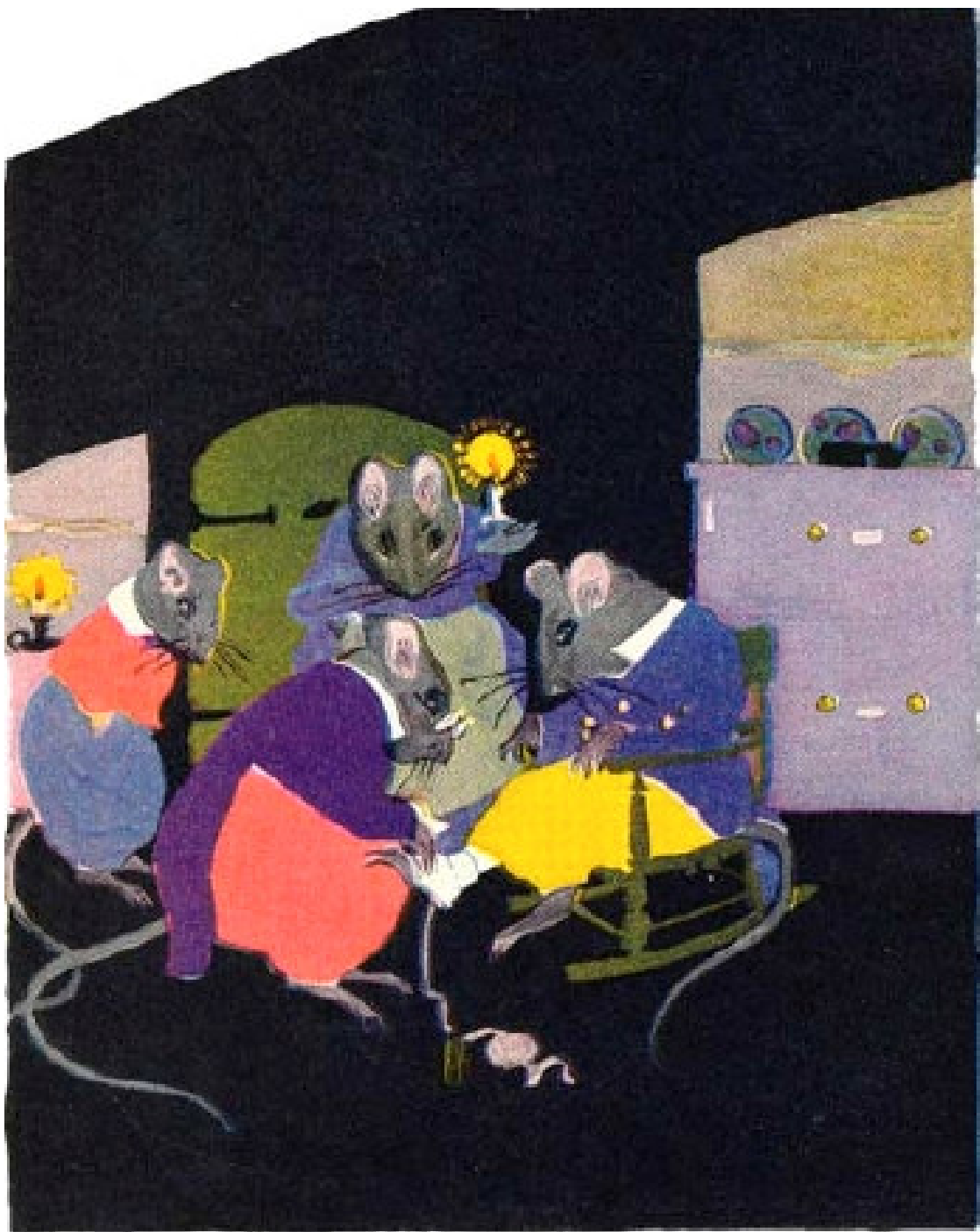
הם הופתעו מאוד כשלרגלי המדרגות מצאו,
במקום האוכל מלכודת עכברים, שאבא עכבר
כמעט ונתפש בה. באמת, בوهן רגלו הימנית
נתפשה והוא היה צריך למשוך חזק כדי

במקומה.
מיד אפשר היה לראות שלא יהיה זה קל לחיות
אתה, כי היא הביאה גם סל גדול, שממנו יצאה
חיה מאיימת, בעלת עיניים צהובות וזנב פרוותי
ארוך.

"היא הביאה חתול" אמר אבא עכבר.
"חתול?" נבהלה אמא עכברה ואספה את
ילדיה קרוב אליה.

"כן, זה חתול, וגם גדול מאוד" אמרה סבתא
"חתול מאוד גדול. עכשיו נצטרך לעזוב את
הבית."
"שטויות!" קרא ג'וני העכבר "מי מפחד

להשתחרר. וזה גם כאב לו מאוד!
ג'וני עזר לאבא לחזור ולעלות במדרגות ובדיוק
כשהגיעו לקומה הראשונה חתול גדול התנפל
עליהם. הם בקושי הצליחו להימלט. כמה חזק
דפקו לבבותיהם! סבתא עכברה חבשה את
הבוהן של אבא ואחר כך כולם ישבו ליד חלון
עליית הגג והרגישו רעבים מאוד.
"אלך ואקח קצת חיטה מהאסם" אמר ג'וני
עכבר.

"לא ג'וני" אמרה אמא "אנחנו בבית הזה רק
בתנאי שלא ניקח שום דבר שלא שייך לנו
ואסור לך לקחת כל דבר שלא נותנים לך."
"הלילה ירח מלא" אמרה סבתא "נכון שהוא
יפה?"

"סבתא" שאל ג'וני עכבר "ממה עשוי הירח?"
"פעם שמעתי" אמרה סבתא "איך אדם אחד
אמר לגברת אחת, שיתכן והירח עשוי מגבינה
ירוקה."

לשם בזמן, כי בדיוק אז העטלף האדום התכונן
לצאת עם משפחתו לארוחת ערב.
"מה שלומך ג'וני עכבר?" אמר העטלף האדום
"מה מעשיך כאן, עכשיו, בלילה?"
"אני בדרך לירח, כדי לבדוק האם הוא באמת

עשוי מגבינה ירוקה" ענה ג'וני עכבר "אולי
תעשה לי טובה ותיקח אותי על גבך לצמרת עץ
האלון, שם במרכז האחו?"
"ברצון" ענה העטלף האדום "עלה על גבי
ותחזיק היטב כי הטיסה תהיה מהירה."

"באמת!" קרא ג'וני עכבר "אם זה כך, זה היה

יכול להיות מקום נהדר לחיות בו."
ג'וני עכבר כבר דמה את עצמו כיושב בעגול
הירח וזורק חתיכות גבינה רכה, טרייה,
למשפחתו הרעבה.
בסוף הוא החליט "אלך לשם!"
"הירח רחוק מאוד" אמרה אמא עכברה "ואינני
יודעת איך תצליח להגיע לשם. אין לך כנפיים."
"תשאירי לי זאת" אמר ג'וני עכבר "כבר אמצא
דרך."
הוא נישק לאמו ועלה לגג הבית. ואמנם הגיע

ובתנופה אחת הגיע ג'וני עכבר לצמרת האלון
הזקן במרכז האחו!
"מצוין" צחק ג'וני עכבר כשהתיישב על ענף.
ובאותו הרגע הוא פגש שם את מר תחמס שנח
אחרי קונצרט לילי שנתן במשך כרבע שעה.
"הי, ג'וני עכבר!" קרא מר תחמס "מה מעשיך

כאן, כל כך גבוה?"
"אני בדרך לירח, כדי לבדוק האם הוא באמת
עשוי מגבינה ירוקה" אמר ג'וני עכבר "אולי
תוכל לעזור לי ולהביא אותי לצמרת האורן
הגבוה, שם בחורשה. אודה לך מאוד על כך."

גבינה ירוקה. האם תוכל להביא אותי שם,
לסלע הגדול בראש ההר הגבוה ההוא?"
"שם בדיוק הקן שלי" ענה מר עיט "אשמח
להביא אותך לשם. עלה על גבי ונעוף מהר."
ותוך זמן קצר ג'וני עכבר מצא את עצמו בקן
של העיט על ההר הגבוה.
"הי, גוזליי" אמר מר עיט "ראו מה הבאתי לכם
לארוחת ערב."

ג'וני עכבר הביט על גוזלי העיט עם מקורותיהם
הפתוחים ונזכר שסבתא פעם הזהירה אותו
בפני עיטים.

"ברצון" ענה מר תחמס "עלה על גבי ותחזיק
היטב כי הטיסה תהיה מהירה." ותוך רגע מצא
את עצמו ג'וני עכבר בצמרת הגבוהה ביותר,
רחוק בתוך החורשה.
"זה לא רע" חשב ג'וני עכבר "אני מתקרב יותר
ויותר." הוא ישב גבוה מעל כל צמרות העצים
האחרים וחשב מה לעשות הלאה. ובדיוק אז

ראה אותו מר עיט, שהיה בדרכו הביתה.
"שלום ג'וני עכבר" אמר מר עיט במתק
שפתיים "מה מעשיך כאן?"
"אני בדרכ לירח כדי לבדוק האם הוא עשוי

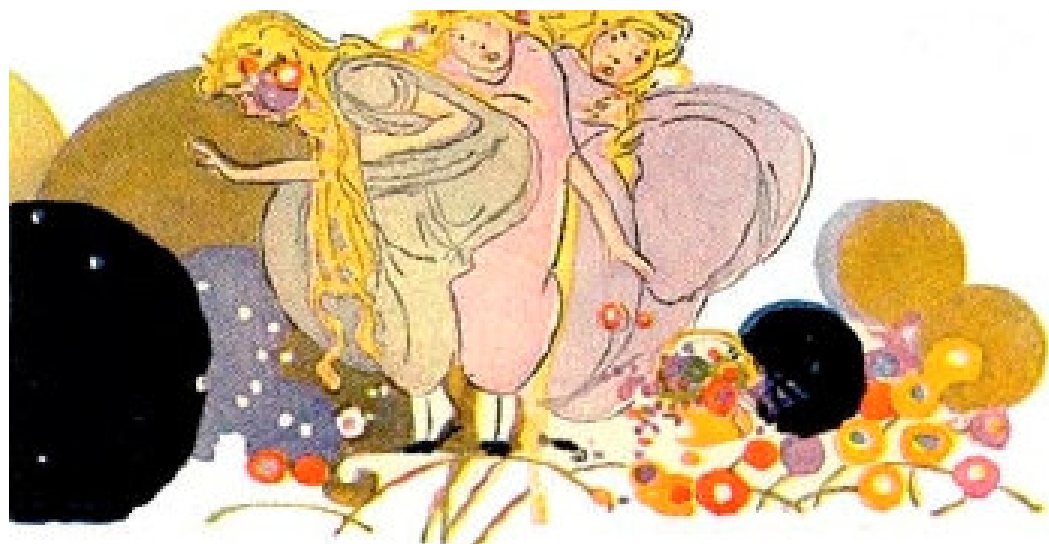

"הם מתכוונים לאכול אותי" חשב "ואינני חושב
שאשאר כאן לארוחת ערב."
הוא קפץ מגבו של מר העיט ונפל ישר
לזרועותיה של גברת עננה שיצאה לטיול

בשמיים.
"גברת עננה" אמר ג'וני עכבר "אני בדרך לירח,
כדי לבדוק האם הוא עשוי מגבינה ירוקה. אולי
תסכימי לשאת אותי לשם?"
"ברצון" ענתה גברת עננה "אבל אני לא מגיעה
כל כך רחוק. אקח אותך לרגלי סולם קרני
הירח. זה הכי רחוק שאוכל.
ותוך זמן קצר הם הגיעו לרגלי סולם קרני

"וי! וי!" קראו פתאום כל נערות הירח והתחילו לטפס על ספסלי הגן, כשהן עוטפות בקפידה את החצאיות סביב רגליהן "זה עכבר!"
"מה הרעש הזה" שאל איש-על-הירח שיצא מעבר הפינה "איך אוכל לנום קצת כשאתן מקימות מהומה כזו?"

ואז הוא ראה את ג'וני עכבר וחיך "או, הנערות האלה תמיד מפחדות מעכברים שלא מזיקים להן בכלל. אך איך הגעת הנה ג'וני עכבר?"
שאל "לאחרונה ראיתי את כולכם בחלון עליית

הירח. לא היה כל קושי לטפס בסולם זה וג'וני עכבר עלה בו מהר מאוד.
"הנה הגעתי" אמר לעצמו ג'וני עכבר כשהוא סוקר את הסביבה.
הוא הופתע מאוד כשראה שהוא נמצא בגן יפה ובו נערות ירח יפהפיות קוטפות פרחי ירח צבעוניים וקולעות אותם בשערות קרני הירח

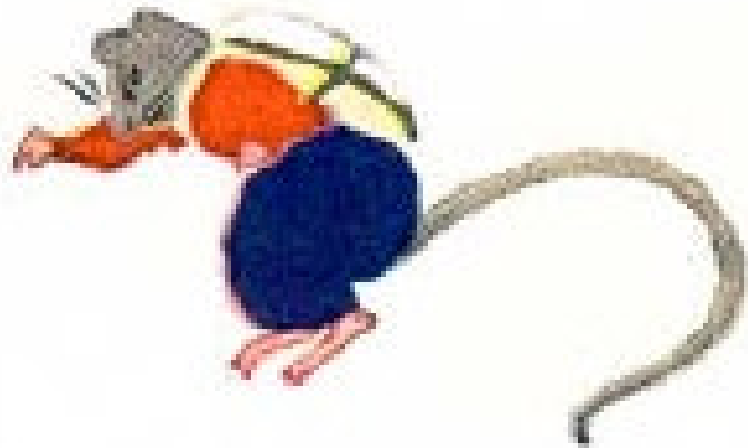
שלהן.
"ערב טוב, נערות הירח" אמר ג'וני עכבר והשתחוה יפה, כפי שלימד אותו סבא עכבר.

הגג, כשגלשתי לידכם."
"באתי הנה כי אין לנו אוכל בבית" אמר ג'וני
עכבר בנימוס "וסבתא שלי שמעה פעם שהירח
עשוי מגבינה ירוקה. ואם כל זה, היינו רוצים

לבוא ולחיות כאן."
"אבל יתכן ולא ראית את השלט" אמר
איש-על-ירח "בו צוין שחולדות ועכברים לא
יכולים לחיות על הירח. אני מצטער מאוד, אבל
לא אוכל לתת לכם לעבור לכאן. אבל אתה

לחשוב איך לחזור הביתה.
"אל דאגה" אמר איש-על-ירח "אתה יודע הרי
שכל מה שעולה מוכרח גם לרדת. נשלח אותך
הביתה בבטחה" הוסיף "נעשה מזחלת מקרני
הירח ותוכל לגלוש בה ישר לבית בו אתה חי."
"זו תהיה גלישה נהדרת" אמר ג'וני עכבר אך
לא חייך כלל.

"למה אתה שקוע כל כך במחשבות, ג'וני
עכבר?" שאל איש-על-ירח.
"אני כבר אכלתי" אמר ג'וני עכבר "ואני חושב
על משפחתי הרעבה ומאחל גם להם ארוחה

בוודאי רעב מאוד אחרי הדרך הארוכה. בוא
ותאכל משהו."
ג'וני עכבר ברצון הלך אחרי איש-על-ירח לגן
אחר, שם ראה פרחים צהובים המתנדנדים על
גבעוליהם.

"תתכבד" אמר איש-על-ירח "אלה פרחי
הגבינה שלנו ושם, בערוגה השנייה תמצא
צמחי לחם-בחמאה. ואם אתה צמא, הנה עשב
בחלב. תתכבד וברוך הבא."
הארוחה הייתה טעימה מאוד וג'וני עכבר אכל
כמה שרק יכול היה. בסוף אמר שהוא מוכרח

"זה לא ניתן" אמר איש-על-ירח "בגלל קרני השמש. הם יתמוססו בחום. אבל אולי תזרע משהו שאוהב את אור השמש? חיטה, תירס או משהו דומה. אז לא תהיו תלויים על אחרים, שיספקו לכם אוכל."
"זה רעיון טוב" אמר ג'וני עכבר "ואני אקים גינה מיד כשאחזור ואמצא קצת זרעים."
ואז באו נערות הירח וסיפרו שמגלשת קרני ירח הוכנה כבר ושהן מגיעה ישר לבית הגדול. ואז איש-על-ירח הכין חבילת כריכים וקשר ואותה

על גבו של ג'וני עכבר, והנערות, שבינתיים שכחו כבר לפחד ממנו איחלו לו דרך צלחה. "קפוץ והחזק חזק" אמר איש-על-ירח כשג'וני

נאה כזו."
"אכין קצת כריכים של פרחי הגבינה שתוכל לקחת אתך הביתה" אמר איש-על-ירח.
"זה יעזור קצת בוודאי" אמר ג'וני עכבר אבל אני מוכרח למצוא דרך כלשהי לכלכל את המשפחה בקביעות, כי אבא עכשיו צולע והטבחית בעלת לב טוב עזבה. חתול אכזרי חי במטבח."

"נכון" אמר איש-על-ירח "תן לי לחשוב רגע. מוכרח להיות מוצא כלשהו."
"אולי" אמר ג'וני עכבר "אני יכול לנטוע קצת צמחי גבינה על גג הבית?"

למד כבר שלא צריך לסמוך על אחרים שיעשו
מה שהוא יכול לעשות בעצמו. וכך כולם בבית
הגדול עם עליית הגג המשיכו לחיות בנחת.

וזו הסיפור על ג'וני עכבר.

עכבר עלה על המגלשת" כי תגלוש במהירות."
וכך באמת היה ולפני שג'וני עכבר הרגיש הוא
היה כבר על גג הבית, מעל עליית הגג, ומהר
מאוד חיבקה אותו אמו. הוא שמח מאוד שחזר.
בזמן שהמשפחה אכלה את הכריכים סיפר
להם ג'וני עכבר על כל אלה שעזרו לו בדרך
לירח ועל הרעיון של אשי-על-ירח כדי שלא יהיו
רעבים בעתיד.

סבא ואבא עכברים חשבו שיהיה נחמד לעשות
גינה על הגג והחליטו לטפל בכך מיד.
"אבל האם הירח עשוי באמת מגבינה ירוקה?"
שאלה סבתא עכברה.

"אולי" ענה ג'וני עכבר "אבל איש-על-ירח אמר
שעוד אף אחד לא הצליח להוכיח זאת."
הנחמד ביותר בכל הסיפור הוא שלמחרת
הטבחית החדשה עם החתול שלה עזבה,
והטבחית בעלת לב-טוב חזרה למטבח.
ובכל זאת ג'וני עכבר בנה את הגינה שלו כי